

Mount

Před třiceti lety

KDYŽ TA HOLKA stoupala se sociální pracovnící po rozbitých schodech verandy, po zádech mi přejel mráz. Hubená blondýnka si při průchodu rozervanými síťovými dveřmi tiskla k hrudníku černý pytel na odpadky. Nemusel jsem být génius, abych uhodl, že uvnitř má všechen svůj majetek.

Já se se svým pytlem stěhoval během posledních devíti let čtrnáctkrát. To, kolikrát mě někomu předali předtím, jsem si nepamatoval. Moje první vzpomínka byla hryzavá bolest v žaludku, a tak jsem poprosil o nášup a můj pěstoun mě praštil do obličeje. Byly mi čtyři, nebo mi to aspoň tvrdili. Bylo těžké být v obraze, když jste neviděli svíčky na narozeninovém dortu, protože jste nikdy žádný neměli.

Kdyby paní Holidayová neumřela, vsadím se, že bych ho dostal, možná dokonce každý rok. Jenže vážně onemocněla, a když bylo zřejmé, že se o nás už nebude moct starat, po šesti měsících mě odvezli do jiné rodiny. Tenkrát jsem měl poprvé pocit, že o mě někdo stojí. Poprvé mě někdo nechal, abych si sám vybral v obchodě oblečení. Poprvé se mě někdo zeptal, co chci k večeři. Poprvé jsem měl pocit, že mám skutečnou mámu. O to bylo všechno horší, když z mého života zmizela. Naučilo mě to, že nesmím k ničemu nebo nikomu přilnout, protože to v budoucnu nepřinese nic dobrého.

Každá rodina před a po ní byla jinou verzí stejné sračky. Nebyli jste jedno z jejich *vlastních* dětí; byli jste výplatní šek, kvůli kterému nemuseli hnout prstem. Stěží vám dali najíst. Měli jste kliku, když vám někteří z nich věnovali kartáček na zuby. A oblečení? To, co darovala charita nebo možná z čeho jejich vlastní děti vyrostly. Nic nového, to bylo jasné jako facka.

Tílko, které jsem měl právě na sobě, bylo víc flekaté než bílé, a když jsem se začátkem týdne zachytil o plot a roztrhl si ho, Jerry mě opřel o zeď domu a sundal si pásek, aby mi dal lekci, což s oblibou dělal několikrát týdně – hlavně potom, co vypil šest piv a vykouřil pár cigaret.

Ani zlí opilci nebyli nic nového.

Kdyby Jerry nebyl o třicet cent'áků vyšší a sedmdesát pět kilo těžší než já, vrátil bych mu to hned poprvé, co ten pásek vytáhl z kalhot. No, tohle,